

መጽሐፈ ኢዮኤልና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር 4 ያ አምስት

Jeff Pippenger
2026-01-11

ሐያ አምስት ቁጥር

መጽሐፈ ኢዮኤል የላኦዶቅያውን የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን አመራር በአራት ትውልዶች ውስጥ የተባባሰ ዓመፀኛው ምስክርነት ይገልጻል። እነዚያ አራቱ ትውልዶች በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ውስጥ ደግሞ ተስፋላው ይታያሉ፤ በዚያም የአራተኛው ትውልድ የሆኑት ሀያ አምስቱ ሰዎች ለፀሐይ ይሰጣሉ። በ1901፣ ከ1888 ዓመፀ ከተነሣ ከ13 ዓመታት በኋላ፣ አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ቤተ ክርስቲያኑን ለመምራት አንድ ኮሚቴ አደራጀች።

የመጀመሪያው የጠቅላላ ጉባኤ አስፈጻሚ ኮሚቴ በ1901 የጠቅላላ ጉባኤ ስብሰባ ወቅት በተካሄደው ታላቅ የድርጅት እንደገና መዋቅር ማስተካከያ ጊዜ ተቋቋመ፣ እናም 25 አባላትን ይዟል ነበር። ይህም ከ1901 በፊት 13 አባላት ብቻ ከነበሩት ኮሚቴ ጋር ሲነጻጸር ከፍተኛ መስፋፋት ነበር። አባላቱ በዓመታት ሂደት እየጨመሩ መጡ፣ ነገር ግን ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን ከመጀመሪያው ጋር ያመሳስላል። መጀመሪያው 25 አባላት ነበሩት፣ ከእነርሱም አንዱ መሪ ነበር፤ ይህም በመቅደሱ ውስጥ ከነበረው 24 ካህናትና አንድ ሊቀ ካህን ያቀፈ የአገልግሎት ምድብ ጋር ይመሳሰላል።

ይሁዳና ሳንሄድሪን በክርስቶስ ዘመን ያለውን ዓመፀ የሚወክሉ ሁለት ምልክቶች ናቸው። ሳንሄድሪን የሎዶቅያውን የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ይወክላል። ሳንሄድሪን በክርስቶስ ስቅለት ውስጥ ያደረገው ተሳትፎ፣ በእሑድ ሕግ ቀውስ ውስጥ አድቪንቲስትም የሚጨውተውን ሚና ይመስላል። ሳንሄድሪን—በኢየሱስም የነበረው ከሊቀ ካህናት፣ ከሽማግሌዎችና ከጻፎች የተዋቀረ፣ በሊቀ ካህን ቀደፋ የሚመራው ከፍተኛ የአይሁድ ምክር ቤት—ወደ ኢየሱስ ሞት የመሩት ክስተቶች ውስጥ ማዕከላዊ ሚና ተጫውቷል።

ከይሁዳ ክህደት ጋር በተያያዘ በጌቴሴማኔ ከተያዘ በኋላ፣ ኢየሱስ በሌሊት ወደ ሊቀ ካህናቱ ቀደፋ ቤት ሳንሄድሪን ፊት ቀረበ። እርሱን ለማስፈረድ ምስክርነት ፈለጉ፤ በዚህም ስድብና ዓመፀ በማነሳሳት የሚከሱትን ምስክሮች አቀረቡ።

ቀደፋ ኢየሱስን እርሱ መሲሕ መሆኑን (ወይም የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን) በቀጥታ በጠየቀው ጊዜ፣ ኢየሱስ የሰጠው አዎንታዊ ምላሽ፣ “አንተ ብለሃል” የሚለው፣ ሊቀ ካህናቱን “ስድብ ነው!” እንዲል አደረገው። ሽንገውም ለሞት የተገባ መሆኑን በፍርድ ወሰነበት። በሮማውያን ግዛት ሥር የሞት ፍርድ ለማስፈጸም ሥልጣን ስለሌላቸው፣ የሮማ አገረ ገዢው ጳጳሮች ጳጳሮች ሲሆኑ ደግሞ አሳልፈው ሰጡት፤ ከሮማውያን እጅ ማስገደልን ለማረጋገጥም በአመፀ ከሰሱት። ትክክለኛው የመስቀል ስቅለት ግን በጳጳራት ትእዛዝ ሥር ባሉ የሮማ ወታደሮች ተፈጸመ፤ ነገር ግን ይህ የሆነው ጳጳራት ለሞት ካህናቱና ለሕዝቡ ግፊት እጅ ከሰጠ በኋላ ብቻ ነበር (እነርሱም የኢየሱስን ሞትና የበራባስን መፈታት ይጠይቁ ነበር)።

“ክርስቶስ በዚህ ምድር ላይ ሳለ፣ ዓለም በራባስን መረጠች። ዛሬም ደግሞ ዓለምና ቤተ ክርስቲያናት ያንኑ ምርጫ እያደረጉ ነው። የክርስቶስ መስጠት፣ መተው፣ እና ስቅለት ያሉት ትዕይንቶች እንደገና ተጨውተዋል፣ እንዲሁም በእጅግ ታላቅ ስፋት ዳግመኛ ይተወናሉ። ሰዎች በጠላት ባሕርያት ይሞላሉ፣ ከእነርሱም ጋር ማታለሎች ታላቅ ኃይል ያገኛሉ። ብርሃን በሚገፋበት መጠን ልክ፣ የተሳሳተ ግንዛቤና ያለ መረዳት ይኖራል። ክርስቶስን የሚክዱና በራባስን የሚመርጡ በሚያጠፋ ማታለያ ሥር ይሠራሉ።

የተሳሳተ ውክልናና ሐሰተኛ ምስክርነት ወደ ግልጽ ዓመፅ ያድጋሉ። ዓይን ክፉ ከሆነ፣ ሰውነት ሁሉ ጨለማ ይሞላበታል። ፍቅራቸውን ለክርስቶስ ሳይሆን ለማንኛውም መሪ የሚሰጡ ሰዎች፣ በሥጋ፣ በነፍስ፣ እና በመንፈስ ሁሉ ሥር ያሉ መሆናቸውን ያገኛሉ፤ ይህም ማታለል እጅግ ማራኪ ስለሆነ በንደሉ ሥር ነፍሳት እውነትን ከመስማት ዘንድ ይመለሳሉ እና ሐሰትን ያምናሉ። ተጠምደውና ተይዘው ይሆናሉ፤ በእያንዳንዱም ሥራቸው፣ 'በራባስን ልቀቁልን፣ ክርስቶስን ግን ስቀሉት' ብለው ይጮኻሉ።"

"እንኳን አሁንም ይህ ውሳኔ እየተወሰነ ነው። በመስቀሉ ላይ የተፈጸሙት ትዕይንቶች እንደገና እየተፈጸሙ ናቸው። ከእውነትና ከጽድቅ የራቁ ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ፣ የእግዚአብሔር ፍቅር በነፍስ ውስጥ ዘላቂ መርሕ ባልሆነ ጊዜ የሰው ተፈጥሮ ምን ማድረግ እንደምትችልና ምን እንደምታደርግ እየተገለጠ ነው። አሁን ሊፈጸም በሚችለው ነገር ሁሉ ልንደነቅ አያስፈልገንም። በማንኛውም የአስፈሪ ሁኔታ እድገቶች ልንገርም አይገባንም። የእግዚአብሔርን ሕግ በርኩስ እግራቸው የሚረግጡ ሰዎች፣ ኢየሱስን የሰደቡና ያሳለፉት ሰዎች የነበራቸው ያንኑ መንፈስ አላቸው። ሕሊናቸው ምንም ሳይወቅሳቸው፣ የአባታቸውን የዲያብሎስን ሥራ ያደርጋሉ። ከይሁዳ ከከዳተኛው ከንፈር የወጣቸውን ጥያቄ፣ ኢየሱስን ክርስቶስን ለእናንተ አሳልፌ ብሰጥ ምን ትሰጡኛላችሁ? ብለው ይጠይቃሉ። እንኳን አሁንም ክርስቶስ በቅዱሳኑ ሰውነት እየተሰጠ ነው።" Review and Herald, January 30, 1900.

እንግዲህ ይህ ንባብ በእውነት የሚለውን ትርጉም የሚያመለክት ከሆነ፣ "በራባስን የሚመርጡ" ተብለው የሚገለጹት ሰዎች ንባቡ የሚያስተምረውን ለመረዳት አይችሉም። እነዚያ ሰዎች እውነትን አልወደዱምና በ2 ተሰሎንቄ ውስጥ የተጠቀሱትን ብርቱ ማታለል የሚቀበሉት ሰዎች ናቸው። ስለ በራባስን የሚመርጡት እርሷ እንዲህ ትላለች፤ "ከክርስቶስ በቀር ለማንኛውም መሪ ፍቅራቸውን የሚሰጡ ሁሉ እጅግ አስማታዊ በሆነ ማታለል በአካል፣ በነፍስ፣ በመንፈስም ቁጥጥር ሥር ራሳቸውን ያገኛሉ፤ እናም በዚያ ኃይል ሥር ነፍሳት እውነትን ከመስማት ዘወር ብለው ሐሰትን ያምናሉ።" በራባስን የሚመርጡት ሰዎች ከመስቀሉና ከእሁድ ሕግ የመንገድ ምልክት በፊት ቀድሞውኑ በሰይጣን ቁጥጥር ሥር ናቸው። በዚያ ሁኔታ ውስጥ ንባቡ የሚያስተምረውን መረዳት ፈጽሞ አይችሉም። ስለዚህም፣ "እህት ዋይት እነዚህን ቃላት በጻፈችበት ጊዜ ያሉት ሁኔታዎች ለዚያ ልዩ ታሪክ ነበሩ እንጂ ለአሁኑ አይደሉም" ብለው ያቀርባሉ። ምናልባትም፣ "እርሷ ስለ ክርስትና በአጠቃላይ ትናገራለች እንጂ፣ ይህ በቀጥታ በሰባተኛ ቀን አድቪንቲስቶች ላይ አይመለከትም" ይሉ ይሆናል። ፍጹም ተራ ወሬ ነው።

በእርግጥ፣ እህት ዋይት እነዚያን ቃላት በጻፈችበት ጊዜ የነበሩት የታሪክ ሁኔታዎች በእውነቱ በግል ታሪክ ላይ የተሰጠ አስተያየት ነበሩ፤ ነገር ግን በራእይ መጽሐፍ ከዮሐንስ ጋር እንደ ሆነው ሁሉ፣ አንድ ነቢይ እንዲጽፍ ሲነገረው፣ "ያየኸውን፣ ያሉትንም፣ ከዚህም በኋላ የሚሆኑትንም" እንዲጽፍ ይነገረዋል። አንድ ነቢይ ያሉትን ነገሮች ሲመዘገብ፣ በተመሳሳይ ጊዜ የሚሆኑትን ነገሮች ደግሞ እየመዘገበ ነው።

የአድቪንቲዝም አመራር በሕዝቅኤል የተጠቀሱት ሃያ አምስት ሰዎች ይወከላል፤ እነርሱም በትንቢታዊ መስመር ከቆሬ፣ ዳታንና አቤሮን ጋር የቆሙት ሁለት መቶ አምስት ሰዎች ጋር ደግሞ ይዘመዳሉ። እንዲሁም በታላቅ ጠቀሜታ፣ የ1888 አመፀኞችና የሚኒያፖሊስ ጠቅላላ ጉባኤ በእህት ዋይት የቆሬን፣ የዳታንናና የአቤሮንን አመፅ እንደገና እየደገሙ መሆናቸው ተለይተው ተገልጸዋል። እህት ዋይት የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ በክብር ምድርን አብርቶ በሚወርድበት ጊዜ የኋለኛው ዝናብ እንደሚጀምር በቀጥታ ታስተምራለች።

«የኋለኛው ዝናብ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊወርድ ነው። አንድ ኃያል መልአክ ከሰማይ ሊወርድ ነው፣ ምድርም ሁሉ በክብር ሊበራ ነው።» Review and Herald, April 21, 1891.

እህት ዋይት በቀጥታ የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ በ1888 ዓ.ም. ጠቅላላ ጉባኤ ላይ ከA. T. Jones እና E. J. Waggoner መልእክቶች ጋር እንደወረደ ታስተምራለች። እርሷ በጉባኤው ላይ ሳላች በዓመፁ እጅግ

ስለተጨማሪ ሰቃዎች ሽክፋ ለመሄድ ወሰነች፤ ነገር ግን መልአክ ይህ የቆራሕ ዓመፅ ድግግሞሽ ስለነበረ እንድትቆይና ታሪኩን እንድትመዘግብ ነገራት። ለኋለኛው ዘመን ምስክርነት ካልሆነ በቀር፣ መልአኩ እንዲመዘገብ ለምን ፈለገ? ለኋለኛው ዘመን ምስክርነት ከሆነ ደግሞ፣ ከዚህ ውጭ ሌላ ምን ማለት ይችላል? ማለቱም፣ የሎዶቅያው ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን በእሁድ ሕግ ችግር ጊዜ፣ በተለይም ወደዚያ የሚመራውን ታሪክ በሚመለከት፣ በሳንሄድሪን ፈለግ እንደምትሄድ ካልሆነ በቀር።

የጆንስና ዋሳነር መልእክት “የበእምነት መጽደቅ መልእክት በእውነት,” “የሎዶቅያ መልእክት,” “የክርስቶስ ጽድቅ መልእክት” እና “የሦስተኛው መልአክ መልእክት” ተብሎ ተወክሎ ነበር። ዐመፀኞቹ መልእክቱን ተቃወሙ፣ እንዲሁም የትንቢት መንፈስን መሪነት እና ለስብሰባው የተመረጡትን መልእክተኞች ደግሞ አልተቀበሉም። ሲስተር ዋይት ደግሞ በኒው ዮርክ ከተማ ያሉት ታላላቅ ሕንፃዎች በእግዚአብሔር ኃይል ንክኪ በሚወድቁበት ጊዜ ራእይ 18፣1-3 እንደሚፈጸም ያስተምራሉ። ከ9/11 ጀምሮ የሎዶቅያው የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን መሪነት የቆራሕን ዐመፅ፣ የእነዚያን 25 የጥንቱ ሰዎች ዐመፅ፣ በ1888 ያለውን የመሪዎች ዐመፅ እና ወደ መስቀል ከሚያደርስበት ዘመን በፊት ያለውን የሳንሄድሪን ዐመፅ እየደገመ ነው። እነዚያ 25 ሰዎች የሐሰተኛ የሌዋውያን ክህነትን የሚወክል ምልክት ናቸው።

አንድ ሌዋዊ አገልግሎትን ሲጀምር ዕድሜው 25 ዓመት ሊሆን ይገባው ነበር።

እግዚአብሔርም ለሙሴ እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ ለሌዋውያን የሚመለከተው ይህ ነው፤ ከሃያ አምስት ዓመት ጀምሮ እና ከዚያ በላይ ያሉት በመገናኛው ድንኳን አገልግሎት ላይ ይገቡ ዘንድ ይግቡ፤ ከአምሳ ዓመትም ዕድሜ ጀምሮ ያን አገልግሎት ከመሥራት ይቆሙ። ከዚያም በኋላ አያገለግሉ፤ ነገር ግን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ጥበቃውን ለመጠበቅ ከወንድሞቻቸው ጋር ያገልግሉ፣ አገልግሎት ግን አይሥሩ። ስለ ጥበቃቸው ለሌዋውያን እንዲህ ታደርግባቸዋለሁ። ዘኁልቀ 8፣23-26።

አንድ ሌዋዊ በሃያ አምስት ዓመቱ አገልግሎቱን ይጀምራል፣ እስከ ሃምሳ ዓመቱም ድረስ ሃያ አምስት ዓመት ያገለግላል። በሚልክያስ ሶስት ያለው የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ፣ እርሱ በጥቅምት 22፣ 1844 እንዳደረገው ሁሉ፣ በእሁድ ሕግ ጊዜ ሌዋውያንን እያነጻ እና እያጠራ ነው።

እነሆ፣ መልእክተኞቹን እልካለሁ፣ እርሱም በፊቴ መንገዱን ያዘጋጃል፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ ይመጣል፤ እነሆ፣ የምትደሰቱበት የኪዳኑ መልእክተኛ ይመጣል፣ ይላል የሠራዊት ጌታ።

ነገር ግን የመምጣቱን ቀን ማን ይቻለዋል? በሚገለጥበት ጊዜ ማን ይቆማል? እርሱ እንደ አቅላጭ እሳት፣ እንደ ልብስ አጣቢዎችም ሳሙና ነውና፤ ብሩንም እንደሚቆላጭና እንደሚያነጻ ሰው ተቀምጦ የሌዊን ልጆች ያነጻል፣ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል፤ እነርሱም በጽድቅ መባ ለእግዚአብሔር ያቀርቡ ዘንድ። በዚያን ጊዜ የይሁዳና የኢየሩሳሌም መባ እንደ ቀድሞው ዘመን እና እንደ አስቀድሞው ዓመታት ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ ይሆናል። ሚልክያስ 3፣1-4።

ቍጥር “25” እንደ ምልክት ታማኝ ሌዋዊን ብቻ ሳይሆን ሐሰተኛ ሌዋዊንም ይወክላል። ስለዚህ “25” እንደ ምልክት ጥበቃችንና ሞቶች ድንግል ሴቶች፣ በጎችና ፍየሎች፣ ስንዴና እንክርዳድ ይሁኑ፣ የሁለት ክፍሎች አምላኪዎች መለያየትን ያመለክታል። ቍጥር ሆኖ አምስት የሌዋዊን ምልክት ብቻ ሳይሆን፣ እንደዚያውም አስፈላጊ በሆነ ሁኔታ የሌዋውያን መለያየትን (ማጥራትን) የሚያመለክት ምልክት ነው። ያ መለያየት በእሁድ ሕግ ጊዜ ይሆናል፣ እናም የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ዋና ርእስ ጉዳይ ነው። ማቴዎስ ምዕራፍ ሆኖ አምስት በማቴዎስ ሆኖ አራት የተጀመረውን ኢየሱስ ስለ ዓለም ፍጻሜ የሰጠውን ትንቢት በቀጥታ መቀጠሉ መሆኑ ተገቢ ነው።

ኢየሱስም ከቤተ መቅደሱ ወጥቶ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም የቤተ መቅደሱን ሕንፃዎች ሊያሳዩት ወደ እርሱ ቀረቡ። ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ ይህን ሁሉ አታዩምን? እውነት እላችኋለሁ፡ በዚህ አንድ ድንጋይ በሌላው ድንጋይ ላይ ተቀምጦ እንዳይቀር፤ ሁሉ ይፈርሳል። ማቴዎስ 24፡1, 2።

ኢየሱስ ከመቅደሱ በወጣ ጊዜ ዳግመኛ ፈጽሞ አልተመለሰም። በሃያ ሦስተኛው ምዕራፍ የመጨረሻ ቁጥሮች ውስጥ ኢየሱስ በሳንሄድሪን ላይ ፍርድ አውጥቶ ነበር፤ ይህም ፍርድ “ስምንት” ወይታዎች በሚል ተገልጦ ነው፤ እንዲሁም ይህ በመርከቡ ላይ የነበሩትን ስምንቱን ነፍሳት፣ የግርዛትን ስምንተኛ ቀን፣ የትንሣኤን ስምንተኛ ቀን፣ የአብርሃምን ስምንት ትውልዶች አራት መቶ ሠላሳ ዓመታት እና ከዚያ በኋላ ያሉትን እውነታዎች በሐሰት የሚያስመስል ነው። የሐሰቱ “ስምንት” ቁጥር ከሐሰተኛው ሌዋዊ ጋር ይጣጣማል።

እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ በዚህ ትውልድ ላይ ይመጣል።

ኢየሩሳሌም ሆይ፣ ኢየሩሳሌም ሆይ፣ ነቢያትን የምትገድል፣ ወደ አንቺም የተላኩትን በድንጋይ የምትወግር፣ ዶሮ ጨጨቶቿን ከክንፎቿ በታች እንደምትሰበስብ፣ እንዲሁ ልጆቻችን ልሰበስብ ስንት ጊዜ ወደድሁ፣ እናንተ ግን አልወዳችሁም! እነሆ፣ ቤታችሁ ባድማ ሆኖ ተትቶላችኋል።

እኔ እላችኋለሁ፡ ከእንግዲህ ወዲሁ፡- “በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው” እስክትሉ ድረስ አታዩኝም። ማቴዎስ 23፡36-39።

ማቴዎስ ምዕራፍ 4 ያለ ሁለት ክፉዎች በእስራት እንዲታሰሩ በጥቅሎች እንዲሰበሰቡ በሚያሳይ ምሳሌ ይደመድማል፤ እንዲሁም በክርስቶስና በክርክር አብዝተው ከሚነጋገሩት አይሁድ መካከል በተካሄደው የመጨረሻ ግንኙነት ይዘጋል። ከዚያም በምዕራፍ 24 እርሱ ከቤተ መቅደሱ ለመጨረሻ ጊዜ ወጥቶ፣ ለጥንታዊቱ እስራኤል ያደርገውን ሥራ ያቋርጣል። ምዕራፉም እንደ ጀመረበት በዚያው ይፈጸማል፤ ይኸውም ቤታቸው ለእነርሱ ባይ እንደ ተተወ በተነገረው ቃል ነው፤ እርሱም ቤተ መቅደሱን በመጀመሪያ ጊዜ ሲያነጻ የአባቴ ቤት ብሎ የጠራው ነገር አሁን ባዶው የአይሁድ ቤት ሆኖ ነበር።

በ24ኛው ምዕራፍ፣ ኢየሱስ ስለ ቤተ መቅደሱ እና ስለሚቀርበው ጥፋቱ ለቀረቡለት ጥያቄዎች ሊመልስ ነው። ያ ጥፋት በዚያች ትውልድ ራሷ ውስጥ ሊፈጸም ነበር፤ እርስዎም የእፉኝን ትውልድ ነበረች። እርሱ ከዚያ ቤተ መቅደስ ወጥቶ ዳግመኛ አልተመለሰበትም፤ ስለዚህ የሚያቀርባቸው ትንቢቶች ቀጥተኛ እስራኤልን ሳይሆን መንፈሳዊ እስራኤልን ይመለከታሉ። ክርስቶስ ከጥንታዊቱ እስራኤል ጋር እንዳይረገው ሁሉ፣ ለአዲቅዎቹ የሰባተኛ ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን ከሆነችው ቤተ መቅደስ ሲወጣ፣ በተመሳሳይ ጊዜ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ሰብአዊ ቤተ መቅደስ ከመለከታዊው ቤተ መቅደስ ጋር ለዘላለም ይተባበራል። ኢየሱስ ከጥንታዊቱ እስራኤል ቤተ መቅደስ በወጣ ጊዜ፣ ከቀድሞዎቹ የቃል ኪዳን ሕዝብ ጋር ለዘላለም ፍቺ ፈጸመ።

ከማቴዎስ ምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ምዕራፍ ሀያ ሁለት ያለው ክፍል በዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ ካለው ከምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት ያለው መስመር አሜጋ ነው። መስመሩ በዘፍጥረት አሥራ አንድ ሲጀምር፣ ይህም ደግሞ የባቤልን እና የባቤልን የሞት ቃል ኪዳን መጀመሪያ ያመለክታል፤ ይህም በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ቁጥር አሥራ አንድ ውስጥ የአሜጋ ፍጻሜውን ይደርሳል፤ ይህም ቁጥር ከምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት የሚያቀናብሩት ቁጥሮች መካከል ትክክለኛው መሀል ነው። በዘፍጥረት፣ በማቴዎስ እና በራእይ ያሉት ከምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት ያሉ ምዕራፎች መካከለኛ ክፍል ምልክቱን ወይም ከእርሱ የተገለበጠውን ምልክት እያንዳንዳቸው ያጠናክራሉ። በዘፍጥረት ውስጥ ይህ ግርዛት ነበር፤ በማቴዎስ ውስጥ ጴጥሮስ እና ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን የሚሠራባት ዓለት ነበረ፤ በራእይም ውስጥ የነበረውና ያለውና ወደ ላይ የሚወጣው፣ ስምንተኛው ሆኖ ከሰባቱ የሆነው፣ ከዚያም ከዘንዶው ጋር የተጋባው የተገለበጠ አውሬ ነበር።

አሥራ አንድና ሃያ ሁለት መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የተቀላቀለውን ኅብረት የሚያመለክቱ ምልክቶች ናቸው፤ ይህም ክርስቶስ ሕጉን በልባችንና በአእምሮአችን ላይ መጻፉ የሚወክለው ትክክለኛው ጉዳይ ነው። 11 እና 22 የመቶ አርባ አራት ሺህ ቃል ኪዳን ምልክቶች ናቸው። በማቴዎስ ምዕራፍ ሃያ ሦስት ውስጥ ሐሰተኛው ክህነት ስምንት ወይታዎችን ተቀብሎ፤ በዚያው የጊዜ ነጥብ እውነተኛው ክህነት ይቀበል። ካህናቱ ሰባት ቀን ተቀደሱ፣ በስምንተኛውም ቀን ማገልገል ጀመሩ።

በስምንተኛው ቀን አገልግሎታቸው እንዲጀምር የመራው የካህናቱ የሰባቱ ቀናት መቀደስ በዘጉልቀ ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አንድ መጀመሩ ድንገተኛ አይደለም፤ ምክንያቱም “81” የካህናቱ ምልክት ነው።

እግዚአብሔርም ለሙሴ ተናገረው፣ እንዲህም አለው፤ አሮንንና ከእርሱ ጋር ወንዶቹን ልጆች፣ ልብሶቹንም፣ የቅብዓቱን ዘይትም፣ ለኃጢአት መሥዋዕት የሚሆንን አንድ ወይፈን፣ ሁለት አውራ በጎችንም፣ ያልባካ እንጂራ የሞላበትንም ቅርጫት ውሰድ፤ ማኅበሩንም ሁሉ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጅ ሰብስብ። ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ፤ ማኅበሩም ወደ መገናኛው ድንኳን ደጅ ተሰበሰበ። ሙሴም ለማኅበሩ፣ ይህ እግዚአብሔር እንዲደረግ ያዘዘው ነገር ነው አለ። ...

እናንተም የመሰብሰቢያው ድንኳን ደጅ ከሰባት ቀን ድረስ አትውጡ፣ የመቀደሳችሁ ቀኖች እስኪፈጸሙ ድረስ፤ ሰባት ቀን ይቀድሳችኋልና። በዚህ ቀን እንዳደረገው እንዲሁ ለእናንተ ማስተስረይ ይደረግ ዘንድ እግዚአብሔር አዘዘል። ስለዚህም እንዳትሞቱ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠብቃችሁ፣ ሰባት ቀን ቀንና ሌሊት በመሰብሰቢያው ድንኳን ደጅ ትኖራላችሁ፤ እንዲህ ታዘልኛልና። አሮንም እና ልጆቹም እግዚአብሔር በሙሴ እጅ ያዘዘውን ነገር ሁሉ አደረጉ። በስምንተኛውም ቀን ሙሴ አሮንንና ልጆቹን እንዲሁም የእስራኤልን ሽማግሌዎች ጠራ፤ አሮንንም እንዲህ አለው፡- ለኃጢአት መሥዋዕት የሚሆን ጥጃ እና ለሚቃጠል መሥዋዕት ነውር የሌለበት አውራ በግ ውሰድልህ፣ በእግዚአብሔርም ፊት አቅርባቸው። ... ሙሴም እንዲህ አለ፡- ይህ እግዚአብሔር እንድታደርጉት ያዘዘው ነገር ነው፤ የእግዚአብሔርም ክብር ይገለጥላችኋል። ... አሮንም እጁን ወደ ሕዝቡ አንሥቶ ባረካቸው፣ ከኃጢአት መሥዋዕቱና ከሚቃጠል መሥዋዕቱ እንዲሁም ከደኅንነት መሥዋዕቶች ማቅረብ ወረደ። ሙሴና አሮንም ወደ መሰብሰቢያው ድንኳን ገቡ፣ ከዚያም ወጥተው ሕዝቡን ባረኩ፤ የእግዚአብሔርም ክብር ለሕዝቡ ሁሉ ተገለጠ። ከእግዚአብሔርም ፊት እሳት ወጥቶ በመሠዊያው ላይ ያለውን የሚቃጠል መሥዋዕትና ስብን በላ፤ ሕዝቡም ሁሉ ይህን ባዩ ጊዜ ጮኹ በፊታቸውም ተደፉ። ዘሌዋውያን 8፡1-5፣ 33-36፤ 9፡1፣ 2፣ 6፣ 22-24።

ምዕራፍ ሃያ ሦስት፣ እውነተኛዎቹ ሌዋውያን በሚታተሙበት ጊዜ የሚገለጡትን ሐሰተኛ ሌዋውያን ይለያል። የማቴዎስ ምዕራፍ ሃያ ሁለት አንድም ሰው ኢየሱስን ከዚያ በኋላ ሌላ ጥያቄ እንዳይጠይቀው በማብቃት ይደመድማል፤ ከዚያም በምዕራፍ ሃያ ሦስት ስምንቱን ወይታዎች አቀረበ፤ ይህም የሳንሄድሪን የምሕረት ጊዜ እንደተዘጋ እና ከዚያ በኋላ የፍርድ አፈጻጸም እንዲጀምር እንደነበረ ይለያል። በምዕራፍ ሃያ አራትም መቅደሱን የአይሁድ ቤት መሆኑን ይገልጻል። በእነዚህ ምዕራፎች ውስጥ ያለውን ቅደም ተከተል ማየት አስፈላጊ ነው።

የማቴዎስ መጽሐፍ ከአሥራ አንድ እስከ ሃያ ሁለት ያሉት ምዕራፎች፣ እግዚአብሔር ከተመረጠ ሕዝብ ጋር ባደረገው ኪዳን አውድ ውስጥ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም መፈጸሙን ይጠቁማሉ። የፓልሞኒ የአልፋው ምዕራፍ አሥራ አንድ ተምሳሌታዊነት፣ እና የእርሱ የአሜጋው ምዕራፍ ሃያ ሁለት ተምሳሌታዊነት፣ በእነዚያ ምዕራፎች ውስጥ ለሚገኘው ታሪክ ይጨምራሉ።

ምዕራፍ ሃያ ሦስት እርቅ ነው፣ ይህም በቁጥር ሃያ ሦስት እንደተወከለው መለኮታዊውን ከሰብአዊው ጋር መዋሐድ ነው። ነገር ግን ይህ ምዕራፍ ስለ እንክርዳዱ ፍርድ አፈጻጸም፣ ስለ ሐሰተኛው ክህነት፣ ስለ ሐሰተኞቹ ሌዋውያን ይናገራል። እያንዳንዱ ካህን ሌዋዊ ነበር፣ ነገር ግን እያንዳንዱ ሌዋዊ ካህን አልነበረም። በሌዊ

ዘሮች ውስጥ ለክህነት የተገባ የአሮን የደም ወገን ብቻ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ሌዋውያን በሃያ አምስት ዓመታቸው አገልግሎት መጀመር እንደሚችሉ ያመለክታል። የቀዳት ልጆች ግን በሠላሳ ዓመታቸው ያገለግሉ ነበር።

እግዚአብሔርም ለሙሴና ለአሮን ተናገረ። እንዲሁም አለ፤ ከሌዊ ልጆች መካከል የቀዳትን ልጆች እንደ ወገኖቻቸው እንደ አባቶቻቸውም ቤት ቍጠሩ፤ ከሠላሳ ዓመት ጀምሮ እስከ አምሳ ዓመት ድረስ፤ ወደ ሠራዊቱ የሚገቡትን ሁሉ። በመገናኛው ድንኳን ሥራ እንዲያደርጉ። ዘኁልቀ 4፡1-3።

“30” የሚለው ቁጥር የሌዊ ልጅ ከነበረው ከቀዳት የደም ዘር የመጡትን ካህናት ይወክላል፤ የቀዳትም ልጅ አምራም ነበር። እርሱም የአሮን አባት ነበር። ሌዊ ማለት “ከእግዚአብሔር ጋር የተያያዘ ወይም የተቀላቀለ” ማለት ነው። ቀዳት ማለት “በመገኘቱ ዙሪያ የተሰበሰበ” ማለት ነው። አምራም ማለት “ከፍ ያሉ ሕዝቦች” ማለት ነው። አሮንም ማለት “ብርሃን ተሸካሚ ወይም ከፍ ያለ አስታራቂ” ማለት ነው። እነዚህ ሁሉ በአንድነት ከቀይ ባሕር እስከ ሲና ያለውን እንቅስቃሴ ያመለክታሉ፤ ስለዚህም ክርስቶስ ቀሪውን ሕዝቡን ወደ መቅደሱ ለመሰብሰብ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ በሚዘረጋበት ጊዜ፤ መለኮታዊው መቅደስ ጋር የሚተባበረው ሰብዓዊ ቤተ መቅደስ የሆኑትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ኪዳን በምሳሌነት ይገልጣሉ፤ በዚያም ሰማያዊው ሊቀ ካህን ሻድራክን፣ ሜሳቅን እና አቤድናጎን እንዳበራላቸው ሁሉ፤ እርሱ ደግሞ እነርሱን ሲያበራላቸው ከፍ ያደርጋቸዋል እና ያከብራቸዋል።

ቁጥር “30” ለካህናት የመዘጋጀት ዘመንን ይወክላል፤ እና 25 ደግሞ እንደ ሌዋውያን ዕድሜ በ“30” ላይ፤ መስመር በመስመር ሊተገበር ይገባል፤ ምክንያቱም እያንዳንዱ ካህን ሌዋዊ ነበር፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ሌዋዊ ካህን አልነበረም። ሠላሳ በ1989 በመጨረሻው ዘመን የጀመረውን የመዘጋጀት ዘመን ይወክላል፤ ይህም በዩናይትድ ስቴትስ የእሱድ ሕግ ላይ ያበቃል። ቁጥር 4 ያለው አምስት፣ እንደ ሌዋውያን ምልክት፣ ደግሞ በሁለት ክፍሎች መካከል ያለን መለያየት ምልክት ነው፤ ከካህናት ጋር በተያያዘም መለያየትን ይገልጻል። 4 ያለው አምስት በእሱድ ሕግ ጊዜ የሌዋውያንን እና የሐሰተኛ ሌዋውያንን መለያየት ያመለክታል፤ እንዲሁም በእውነተኛ ካህናትና በእውነተኛ ሌዋውያን አውድ ውስጥ ደግሞ ልዩነት ይፈጥራል፤ ሆኖም ይህ እንደ ሐሰተኛ ሌዋውያን ጋር ያለው ዓይነት አሉታዊ መለያየት አይደለም።

ቀዳት ከሌዋውያን ሦስቱ ዋና ቅርንጫፎች አንዱ ነበር (ከጌርሶንና ከሜራሪ ጋር በአንድነት)። የክህነት ዘር በተለይ በቀዳት ዘር የሆነው በአሮን በኩል መጣ። አሮን ከሌዊ የሚወለደው የአራተኛ ትውልድ ዘር ሲሆን፣ የክህነት መብትም በዚህ ቀዳታዊ ቅርንጫፍ ውስጥ ላሉ የእርሱ ወንድ ዘሮች ብቻ የተገደበ ነበር። ቀዳታውያን በአጠቃላይ (የቀዳት ዘር የሆኑ ሁሉ) እጅግ ቅዱሳን የሆኑትን ንዋያት የመሸከም ክብር ነበራቸው፤ ነገር ግን በመሠዊያውና በመቅደሱ ውስጥ የክህነት ሥራዎችን በተግባር ሊፈጽሙ የሚችሉት የአሮን ወገኖች ብቻ ነበሩ። አሮን ከዮሴፍ “ሽማግሌዎች” ወይም በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ፀሐይን ለሚሰግዱት “አረጋውያን” ጋር ተመሳሳይ የሆነውን አራተኛ ትውልድ ይወክላል።

ለካህናቱ የተዘጋጀው የ24 ተራ ተራ የሚገቡ ክፍሎች (ክፍለ ሥርዓቶች) ሥርዓት—እንዲሁም ለካህናት ያልሆኑ ሌዋውያን በድጋፍ አገልግሎቶች እንደ ዘማሪዎችና በረኞች ያሉ ሚናዎች—በንጉሥ ዳዊት ተመሠረተ። ዳዊት የአሮንን ዘሮች በተራ ተራ እንዲያገለግሉ በ24 ክፍሎች (ክፍለ ሥርዓቶች) አደራጃቸው (1 ዜና መዋዕል 24:1-19)። ዳዊት፣ ከካህናቱ ጻዶቅ (ከአልዓዛር ወገን) እና አሂሜሌክ (ከኢታማር ወገን) ድጋፍ ጋር፣ እነርሱን በ24 ቡድኖች ከፈለቀው (16 ከአልዓዛር ትልቁ ቤተሰብ፣ 8 ከኢታማር)። የአገልግሎት ቅደም ተከተልን ለመወሰን ዕጣ ተጣለ።

እያንዳንዱ ክፍል ለአንድ ሳምንት (ከሰንበት እስከ ሰንበት) አገልግሎት ያደርግ ነበር፤ ይህም በዓመት ሁለት ጊዜ ነበር፤ ከዚህም በላይ በታላላቅ በዓላት (ፋሲካ፣ ጴንጤቆስጤ፣ የዳስ በዓል) ጊዜ ሁሉም ክፍሎች በአንድነት ያገለግሉ ነበር። ዳዊት እንዲሁም ካህናት ያልሆኑትን ሌዋውያን ለሙዚቃ፣ ለበረኛነት፣ ወዘተ በ24

ክፍሎች አደራጀ (1 ዜና መዋዕል 23-26)። ይህ ሥርዓት በሰሎሞን ዘመን ተፈጻሚ ሆነ (2 ዜና መዋዕል 8፣14) እና እስከ ሁለተኛው ቤተ መቅደስ ዘመን ድረስ ቀጠለ። የመጥምቁ ዮሐንስ አባት ዘካርያስ ከአብያ ክፍል ነበር—ሉቃስ 1፣5፤ 1 ዜና መዋዕል 24፣10። የ24ቱ የካህናት ክፍሎች ቅደም ተከተል በዕጣ ተመርጦ ነበር፤ ዘካርያስም ከሃያ አራቱ ክፍሎች ውስጥ “ስምንተኛውን” ክፍል የሚወክለው በአብያ ክፍል ነበር። ዘካርያስ ማለት “እግዚአብሔር ያስታውሳል” ማለት ሲሆን፣ የአባቱ ስም አብያ ደግሞ “እግዚአብሔር አባቴ ነው” ማለት ነው።

ሰማያዊ አባት ለመሲሐ መንገድን የሚያዘጋጅ መልእክተኛ እንዲያስነሣ የሰጠውን ተስፋ አስታወሰ። ነገር ግን ዘካርያስ ከእሱድ ሕግ ጋር ደግሞ ይጣጣማል። ምክንያቱም በዚያ ሰዎች ሁልጊዜ ሊያስታውሱት የነበረው ሰንበት የመጨረሻው ፈተና ይሆናል። ዘካርያስ የአብያ ክፍል የሆነ ካህንን ይወክላል። ይህም “ስምንተኛው” ክፍል ነው። ዘካርያስ የመልአኩን መልእክት አላመነምና ልጁ ዮሐንስ እስኪወለድ ድረስ ዲዳ ሆነ። ዮሐንስም በተወለደ ጊዜ ዘካርያስ ስለ ዮሐንስ ስም በተደረገው ውይይት ውስጥ ገባ። ከዚያም ተናገረ። በኋለኞቹ ዘመናት የትንቢት መናገር አሜሪካ እንደ ዘንዶ በምትናገርበት ጊዜ ነው።

በስምንተኛውም ቀን ሕፃኑን ሊገርዙት መጡ፤ በአባቱም ስም ዘካርያስ ብለው ሊጠሩት ነበር። እናቱ ግን መልሳ እንዲህ አለች፤ አይደለም፣ ዮሐንስ ይባላል። እነርሱም እንዲህ አሏት፤ በዘመዶች መካከል በዚህ ስም የሚጠሩ ማንም የለም። ለአባቱም ልጁን ምን ብሎ እንዲጠራው በምልክት ጠየቁት። እርሱም የመጻፊያ ጽላት ለምኖ እንዲህ ብሎ ጻፈ፤ ስሙ ዮሐንስ ነው። ሁሉም ተደነቁ። ወዲያውም አፉ ተከፈተ፣ ምላሱም ተፈታ፣ ተናገረም፣ እግዚአብሔርንም አመሰግነ። ሉቃስ 1፣59-64።

መጥምቁ ዮሐንስ እንደ አባቱ ከአቢያ ስምንተኛው የክፍል ተራ ነው። ዮሐንስ በተገረዘበት ጊዜ፣ በስምንተኛው ቀን ስሙ ተለወጠ። መጥምቁ ዮሐንስ ካህናት የሆኑትን፣ ከአራተኛው ትውልድ የሆኑትን፣ ከእግዚአብሔር ጋር በኪዳን ግንኙነት ውስጥ ያሉትን፣ ስማቸውንም (ከሎዶቅያ ወደ ፈላይልፍያ) የሚለውጥላቸውን፣ አሜሪካ እንደ ዘንዶ በምትናገርበት ጊዜ በኪዳኑ ምልክት የሚታተማቸውን ይወክላል።

እኛ የእግዚአብሔር መቅደስ ነን። መቅደሱን የሚመለከቱት ትንቢታዊ መስመሮች ለወንዶችና ለሴቶች እንደ ግለሰቦች ይናገራሉ፣ እንዲሁም በጋራ ደግሞ ይናገራሉ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ደግሞ መቅደስ ናት። እናም በእርግጥ ሰማያዊ መቅደስ አለ፣ የጌታንም መቅደስ የሚሠራው ክርስቶስ ነው። መሠረቱን የሚጥለው እርሱ ነው፣ በመቅደሱም ላይ የራስ ድንጋዩን የሚያኖረው እርሱ ነው። በምልክት ሆኖ ከተጠቀሰው “25” ቁጥር አንጻር፣ 25 በሚል ቁጥር የሚወከሉት ሌዋውያን ናቸው፤ እነርሱም በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ከሐሰተኛ ሌዋውያን ተለይተው የሚነጹ ናቸው፣ በዚያው ክፍልም ደግሞ የሚጠሩ ናቸው። በሕዝቅኤል ምዕራፍ 40 እስከ 48 ድረስ ምሳሌያዊ መቅደስ በብዙ ዝርዝር ተገልጿል። የሕይወት ውኃ ከዚያ መቅደስ ይወጣል እናም ምድርን ይሞላል።

“እግዚአብሔር ስሙ እንዲከብር በአገልጋዮቹ አማካይነት ሊፈጽመው የሚያስብው ሥራ ድንቅ ነው። እግዚአብሔር የሴፍን ለግብፅ ሕዝብ የሕይወት ምንጭ አደረገው። በየሴፍ አማካይነት የዚያ ሕዝብ ሁሉ ሕይወት ተጠብቃለች። በዳንኤል አማካይነትም እግዚአብሔር የባቢሎንን ጠቢባን ሁሉ ሕይወት አዳነ። እነዚህም ማዳን እንደ ተምሳሌታዊ ትምህርቶች ነበሩ፤ ሕዝቡም የሴፍና ዳንኤል ከሚያመልኩት እግዚአብሔር ጋር በመገናኘት የሚቀርብላቸውን መንፈሳዊ በረከቶች ያብራሩ ነበር። እንዲሁም ዛሬ በሕዝቡ አማካይነት እግዚአብሔር በረከትን ወደ ዓለም ማምጣት ይሻል። ክርስቶስ በልቡ የሚኖርበት እያንዳንዱ ሠራተኛ፣ ፍቅርንም ለዓለም የሚገልጥ ሁሉ፣ ለሰው ዘር በረከት ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ የሚሠራ ሠራተኛ ነው። ከሌሎች ጋር ለማካፈል ጸጋን ከአዳኙ ሲቀበል፣ ከመላ ማንነቱ የመንፈሳዊ ሕይወት ጎርፍ ይፈስሳል። ክርስቶስ ኃጢአት በሰው ቤተሰብ ላይ ያደረሰውን ቍስል ለመፈወስ እንደ ታላቁ ሐኪም መጣ፤ መንፈሱም በአገልጋዮቹ አማካይነት ሲሠራ በኃጢአት የታመሙትንና የሚሠቃዩትን ሰዎች ለሥጋና ለነፍስ የሚጠቅም ብርቱ የመፈወስ ኃይል ያስተላልፋል። ‘በዚያ ቀን’ ሲል

ቅዱስ መጽሐፍ፡ 'ለኃጢአትና ለርኩሳት ለዳዊት ቤትና ለኢየሩሳሌም ነዋሪዎች የተከፈተ ምንጭ ይኖራል።' ዘካርያስ 13፡1። የዚህ ምንጭ ውኃ ሥጋዊና መንፈሳዊ ድካምን ሁሉ የሚፈውስ መድኃኒታዊ ባሕርይ አለው።"

"ከዚህ ምንጭ በሕዝቅኤል ራእይ የታየው ኃያል ወንዝ ይፈስሳል። 'እነዚህ ውኃዎች ወደ ምሥራቅ አገር ይወጣሉ፤ ወደ ምድረ በዳም ይወርዳሉ፤ ወደ ባሕርም ይገባሉ፤ ወደ ባሕር ሲደርሱም ውኃዎቹ ይፈወሳሉ። እንዲሁም ወንዞቹ በሚደርሱበት ስፍራ ሁሉ የሚንቀሳቀስ ሕያው ፍጥረት ሁሉ በሕይወት ይኖራል።... በወንዙም ዳር በዚህ ወንዝና በዚያ ወንዝ ለምግብ የሚሆኑ ዛፎች ሁሉ ይበቅላሉ፤ ቅጠላቸው አይረገፍም፤ ፍሬያቸውም አያልቅም፤ ውኃቸው ከመቅደሱ ስለሚፈስስ በየወሩ አዲስ ፍሬ ያፈራሉ፤ ፍሬያቸውም ለምግብ፤ ቅጠላቸውም ለመድኃኒት ይሆናል።' ሕዝቅኤል 47፡8-12።" Testimonies, volume 6, 227.

የሕዝቅኤል ቤተ መቅደስ ከፍተኛ ደረጃ ያለው የትንቢታዊ ምልክት ነው፤ የሐንስም በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ቤተ መቅደሱን እንዲለካ ታዝዞ ነበር፤ ነገር ግን አደባባዩን እንዲተው። ያንኑ ነገር በሕዝቅኤል ቤተ መቅደስ ላይ ስናደርግ፣ በቤተ መቅደሱ መለኪያዎች ውስጥ እጅግ በጣም ጎልተው የሚታዩት ሁለቱ ቁጥሮች ክህነትን እንደሚወክሉ እናገኛለን። 50 ክንድ እጅግ ጎልቶ የሚታይ ቁጥር ሲሆን፣ ይህም የእያንዳንዱ የበር ክፍል አጠቃላይ ርዝመት ሆኖ 11 ጊዜ ተደግሟል (ሕዝቅኤል 40:15, 21, 25, 29, 33, 36, ወዘተ)። 50 እንዲሁም ለአንዳንድ የቅጥርና የክፍል ርዝመቶች ተጠቅሟል (42:7-8)። ከውጪው ደጃፍ እስከ ውስጠኛው ደጃፍ ድረስ ያለውን ሙሉ የበር መተላለፊያ ይገልጻል።

25 ክንድ በግልጽ ሁኔታ ሁለተኛው በከፍተኛ ጉልህነት የሚታየው መጠን ነው። እርሱ እንደ መግቢያዎቹ ስብስቦች ወርድና ስፋት 10 ጊዜ ተደግሞ ተጠቅሷል (ሕዝቅኤል 40:13, 21, 25, 29, 30, 33, 36)። 50 እና 25 በአንድነት ሲወሰዱ፣ ለስድስቱ ዋና ዋና መግቢያዎች የሚያቋርጥ 50 በ25 የሆነ አራት ማዕዘን ቅርጽ ይፈጥራሉ። ይህ 50 በ25 የሆነ ጥምረት ወደ ውስጣዊ ስፍራዎች የሚያስገቡትን መግቢያዎች የሕንጻ መግለጫ በብርቱ ሁኔታ ይቆጣጠራል። በቤተ መቅደሱ ሕንጻ ራሱ ውስጥ እንዲህ ያለ ሥርዓታዊ ብዛት የሚደጋገም ሌላ ጥንድ የለም።

ሌዋውያን በ25 ዓመታቸው ወደ ንቁ አገልግሎት ይገቡ ነበር (ዘኃ-ልቀ 8፡24፡- "ከሃያ አምስት ዓመት ጀምሮ እና ከዚያ በላይ የሆኑ ወደ አገልግሎቱ ሥራ ለመጠባበቅ ይገባሉ")። እስከ 50 ዓመት ድረስ ያገለግሉ ነበር (ዘኃ-ልቀ 4፡3፡ 39፡ 43፡ 8፡25፡- "እስከ ሃምሳ ዓመት")። ይህም በትክክል 25 ዓመት የንቁ አገልግሎት ይሰጣል (50 - 25 = 25)።

ስለዚህ፣ የሌዋውያን አገልግሎት የ25 ዓመት ዘመን፣ ሌዋውያኑ ያገለግሉበት በነበረው በቤተ መቅደሱ በሮችና አወቃቀር ላይ የበላይነት ባላቸው የ25 በ50 ክንድ መለኪያዎች ውስጥ በቀጥታ ተንጸባርቋል። የሕዝቅኤል ቤተ መቅደስ ዋና መጠኖች፣ ማለትም የድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያንና የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ቤተ መቅደስ፣ እነርሱ ሊያገለግሉበት በሚገባቸው በዚያው ቤተ መቅደስ ውስጥ በሕንፃዊ አወቃቀር ተካትተው ተዘጋጅተዋል፤ ልክ እንደዚሁም አርባ ስድስቱ ክሮሞሶሞች የእግዚአብሔር ሕዝብ ሊያገለግሉበት ባለው በዚያው ቤተ መቅደስ ውስጥ የተገነቡ ናቸው። ፓልሞኒ በግለሰብ የሰው ቤተ መቅደስና ሙሽራይቱ ሊሆን በሚገባው በጎብረታዊው የሰውነት ቤተ መቅደስ ላይ ፈርማውን አኑሯል።

እነዚህን ሐሳቦች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

"በኃላፊነት ስፍራዎች ያሉ ሰዎች ራስን ወደሚያስደስቱ እና ወጪ ብዙ ወደሆኑ የዓለም መርሆች እንዲለወጡ አይገባቸውም፤ ምክንያቱም ይህን ለመሸከም አይችሉምና፤ እና ቢችሉ እንኳ ክርስቶስዎ መርሆች አይፈቅዱላቸውም። ብዙ አይነት ትምህርት ሊሰጥ ይገባል። 'እርሱ እውቀትን ማንን ያስተምራል? ትምህርትን ማንን ያስረዳል? ከወተት የተለዩትን፣ ከጡትም የተነቀሉትን። ትእዛዝ

በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ጥቂት፣ በዚያም ጥቂት መሆን አለበት።' እንዲሁ የጌታ ቃል በትዕግሥት በልጆች ፊት ሊቀርብ እና በእግዚአብሔር ቃል የሚያምኑ ወላጆች ሁልጊዜ በፊታቸው ሊጠብቁት ይገባል። 'በሚንገለጹ ከንፈሮችና በሌላ ልሳን ለዚህ ሕዝብ ይናገራልና። እርሱም፡- ደካማውን የምታሰርፉበት ዕረፍት ይህ ነው፣ መታደስም ይህ ነው አላቸው፤ ነገር ግን ሊሰሙ አልወዱም። ነገር ግን የጌታ ቃል ለእነርሱ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ጥቂት፣ በዚያም ጥቂት ሆነባቸው፤ ይህም እንዲሄዱ፣ ወደ ኋላም እንዲወድቁ፣ እንዲሰበሩ፣ እንዲጠመዱ፣ እንዲያዙም ነበር።' ለምን?—ምክንያቱም ወደ እነርሱ የመጣውን የጌታ ቃል አልተጠነቀቁለትምና።"

"ይህ ማለት ትምህርትን ያልተቀበሉ፣ ነገር ግን የራሳቸውን ጥበብ ያከበሩ፣ እና እንደ ራሳቸው ሐሳብ መሥራትን የመረጡ ናቸው። ጌታ ለእነዚህ ፈተናውን ይሰጣል፤ ይህም በምክሩ ለመከተል አቋማቸውን እንዲወስዱ ወይም እንዲከለክሉና እንደ ራሳቸው ሐሳብ እንዲያደርጉ ነው፤ ከዚያም ጌታ ለማይቀር ውጤቱ ይተዋቸዋል። በመንገዶቻችን ሁሉ፣ በእግዚአብሔር አገልግሎታችን ሁሉ፣ እርሱ እንዲህ ብሎ ይናገረናል፤ 'ልብህን ስጠኝ።' እግዚአብሔር የሚፈልገው ታዘዥና ለመማር ዝግጁ የሆነ መንፈስ ነው። ለጸሎት ልዩ ክብርን የሚሰጠው ነገር ከፍቅርና ከመታዘዝ ልብ መተንፈሱ መሆኑ ነው።"

እግዚአብሔር ከሕዝቡ አንዳንድ ነገሮችን ይጠይቃል፤ እነርሱም፣ "ልቤን ሰጥቼ ይህን ነገር አላደርግም" ቢሉ፣ ጌታ ሰማያዊ ጥበብ ሳይኖራቸው በራሳቸው የሚመስላቸው ጥበበኛ ፍርድ እንዲቀጥሉ ይተዋቸዋል፤ ይህም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል [ኢሳይያስ 28፡13] እስኪፈጸም ድረስ ነው። "የጌታን መሪነት ከፍርድ ጋር እስከሚስማማ ድረስ እከተላለሁ" ብላችሁ ከዚያም በኋላ ከጌታ ምሳሌ መሠረት ለመቀረጽ እየተቃወማችሁ የራሳችሁን ሐሳብ አጥብቃችሁ ልትይዙ አይገባችሁም። ጥያቄው፣ "ይህ የጌታ ፈቃድ ነውን?" እንጂ፣ "ይህ የ— አስተያየት ወይስ ፍርድ ነው?" የሚል መሆን የለበትም። Testimonies to Ministers, 419.